

Mn. Ramon Corts i Blay: «Vidal i Barraquer fou un home que va cercar la pau enmig dels grans conflictes polítics que li va tocar viure»

► BERTA RUIZ

El Centre Cultural va acollir, el 18 de setembre, la conferència “Francesc d’Assís Vidal i Barraquer i el catalanisme”, a càrrec de Mn. Ramon Corts i Blay, sacerdot, historiador i vicerector de l’Ateneu Universitari Sant Pacià de Barcelona.

L’acte, emmarcat en la programació de l’Any Cardenal Vidal i Barraquer, va ser presentat pel seu comissionat, Josep M. Panicello. En la seva exposició, Mossèn Ramon Corts i Blay va fer un repàs dels diferents moments històrics que li van tocar viure a Vidal i Barraquer.

Un moment de la conferència a càrrec de Mn. Ramon Corts i Blay acompanyat del comissionat J. M. Panicello

“Vidal i Barraquer acceptava l’existència de dues pàtries: la pàtria gran (Espanya) i la pàtria petita (Catalunya) i se sentia identificat amb les dues”

Cap a finals del segle XIX, Vidal i Barraquer va establir un estret contacte amb el sacerdot Torras i Bages, impulsor del regionalisme catalanista, que va adoptar dues grans línies: la política i la cultural. Segons va dir Corts i Blay, “podem afirmar que Vidal i Barraquer era un regionalista a la ‘torrasiana’”. Posteriorment amb l’arribada de la dictadura de Primo de Rivera, Vidal i Barraquer va confiar en aquesta regeneració. “L’entusiasme de tothom per l’accés de Primo de Rivera, aviat va caure per terra i Vidal i Barraquer hi va mostrar una enorme discrepància. Ha quedat com que era un separatista i un disgregador per la seva discrepància amb Primo de Rivera”, va dir Mn. Corts i Blay. També va explicar que Vidal i Barraquer era monàrquic i admirava al rei Alfons XIII, “però no deixava de ser crític amb la seva persona”. Corts i Blay també va apuntar que Vidal i Barraquer acceptava l’existència de dues pàtries: la pàtria gran (Espanya) i la pàtria petita (Catalunya) i se sentia identificat amb les dues”. La seva fidelitat al rei Alfons XIII es va veure afectada quan el rei es va lliurar a Primo de Rivera i al seu anticatalanisme.

Durant l’època de la II República, “Vidal i Barraquer va fer una obra pacificadora i era partidari de la via de la concòrdia. Va reaccionar a través del diàleg”. Amb l’esclat del conflicte bèl·lic de la Guerra Civil, Vidal i Barraquer va acceptar en un primer moment la vinguda del general Franco. Mossèn Corts i Blay va llegir algunes cartes trobades a l’arxiu secret del Vaticà, en què el Cardenal Vidal i Barraquer confessava al cardenal Pacelli –que posteriorment seria el Papa Pius XII–, el següent: “deseo vivamente que triunfe Franco” (1937). Aquest suport a Franco també el va deixar palès en una altra carta de 1938 en què hi deia: “no dejo de pedir a Dios que tenga clemencia de nuestra patria i que nos depare un arreglo cristiano con Franco”. Aquesta acceptació inicial del general Franco, segons va apuntar Mn. Corts i Blay, venia motivada per la necessitat de posar fi a la terrible persecució religiosa i a la guerra. Fou assassinat el bisbe auxiliar Manel Borràs; el 32% del presbiteri de Tarragona va ser assassinat, a Tortosa l’extermini arribà al 70% i a Lleida al 65,8%.

“Vidal i barraquer fou un gran personatge de la història, de l’Església i de Catalunya: el Cardenal de la Pau”

Per cloure la seva intervenció, Mossèn Corts i Blay va voler destacar “la categoria moral del doctor Vidal i Barraquer. Fou un home que va cercar la pau enmig dels grans conflictes polítics que li van tocar viure, fou un lluitador ferm davant de la llibertat de l’Església enfront de la immissió de la dictadura de Primo de Rivera, dels excessos de la República i del franquisme del qual també en fou una víctima. Fou el defensor de la cultura i de la llengua

catalana a l’Església i a tots els àmbits de la societat. Una llibertat interior que el portà a ser incompès per tants i que avui dia continua encara amb la fama de ser un catalanista disgregador per determinada historiografia i la gravíssima acusació d’haver abandonat al seu bisbe auxiliar aquell dia terrible en que fou assassinat. Vidal i Barraquer fou un gran personatge de la història, de l’Església i de Catalunya: el Cardenal de la Pau”.

L’APUNT

Es presenta el programa complet de l’Any Cardenal Vidal i Barraquer

El 5 de setembre es feia públic, en roda de premsa, el programa complet de l’Any Cardenal Vidal i Barraquer. L’alcaldessa de Cambrils, Camí Mendoza; el regidor de Cultura, Lluís Abella; el comissionat de l’Any Vidal i Barraquer, Josep M. Panicello, el nebot nèt del cardenal, Francesc Vidal-Barraquer, presentaven tots els actes que es portaran a terme durant el proper mig any.

Tant l’alcaldessa com el regidor de Cultura van destacar la potent programació d’actes que s’ha aconseguit. Van posar en valor la feina feta per la Comissió de l’Any Cardenal Vidal i Barraquer –encapçalada per Josep M. Panicello–, així com el departament de Cultura, el Museu d’Història, l’Arxiu Municipal, la família Vidal-Barraquer i d’altres institucions com la Diputació de Tarragona i la Generalitat. Per la seva part, Panicello va explicar que tota aquesta investigació sobre la vida i la trajectòria de la figura del Cardenal s’allargarà en el temps i tindrà continuïtat amb diferents estudis, llibres i investigacions que s’han engegat arrel de l’Any Cardenal Vidal i Barraquer.